

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 7.12.2011
KOM(2011) 845 endelig

2011/0413 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af et stabilitetsinstrument

{SEK(2011) 1481 endelig}

{SEK(2011) 1482 endelig}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Kriser og konflikter påvirker hele verden og udgør en risiko for den globale sikkerhed og stabilitet. Konflikter er ofte knyttet til det forhold, at landene er svagt funderede, og forværres af en svag forvaltningspraksis og af fattigdom. Nogle af de vigtigste sikkerhedsproblemer er desuden verdensomspændende og påvirker både udviklings- og industrilande. Naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, narkotikahandel, organiseret kriminalitet, terrorisme, problemer og trusler i forbindelse med it-sikkerheden og tilsvarende forstyrrelser øger usikkerheden, hindrer udviklingen, svækker retsstatsprincippet og bidrager til ustabilitet. Den stadig voksende udfordring, som klimaændringerne udgør, forstærker de eksisterende trusler og tilføjer en ny dimension til de menneskeskabte katastrofer og sikkerhedsrisiciene.

Håndteringen af disse strukturproblemer kræver en betydelig kollektiv indsats, baseret på stærke partnerskaber med andre stater, civilsamfundets aktører, multilaterale og regionale partnere for at skabe betingelser for at bistå de enkelte lande, så de ikke igen ender i en konflikt. I tilfælde af internationale kriser er der derfor, ud over humanitær bistand, behov for en omfattende EU-indsats, hvor EU's kapacitet i forbindelse med kriseberedskab, konfliktforebyggelse og kriseforanstaltninger fremmes. Desuden er der behov for at udvikle EU's kapacitet til at benytte eksperter til forskellige civile missioner baseret på samarbejde mellem EU's medlemsstater og andre internationale aktører sideløbende med en dialog med ikke-statslige aktører.

Den nye traktat om Den Europæiske Union (artikel 21) har defineret fælles overordnede principper og målsætninger for EU's optræden udadtil, med henblik på bl.a. "*at bevare freden, forebygge konflikter og styrke den internationale sikkerhed*". Dette støttes også af flere af Rådets konklusioner om de eksterne aktioners effektivitet (2004), sikkerhed og udvikling (2007) og generelle konklusioner (2010), som opfordrer til en yderligere styrkelse af EU's krisestyringsredskaber til støtte for den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik. Konklusionerne af mødet i Rådet (udenrigsministrene) den 20. juni 2011 udstak yderligere politiske retningslinjer. Rådet (udenrigsministrene) fastslog den 18. juli 2011, at forbindelsen mellem klima og sikkerhed var et nøgleområde for det yderligere arbejde. Kommissionen udarbejdede også i 2011 en gennemførelsesplan for EU's strategi for støtte til katastrofeforebyggelse i udviklingslandene¹, der prioriterer vurderinger af behov efter katastrofer for at integrere katastrofeforebyggelse i de berørte landes genopretningsarbejde og fremme fleksibilitet og kriseberedskab.

Det nye stabilitetsinstrument, der erstatter den tidligere forordning, som udløber den 31. december 2013, skal derfor udnytte de foreliggende muligheder for at fremme en samordnet EU-indsats på alle ovennævnte områder.

2. RESULTATER AF KONSEKVENSANALYSER OG HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER

- (1) Offentlig høring

¹ SEK(2011) 215 endelig

Europa-Kommissionen afholdt en offentlig høring om den fremtidige finansiering af EU's optræden udadtil fra den 26. november 2010 til den 31. januar 2011. Denne høring fandt sted på grundlag af et onlinespørgeskema ledsaget af et baggrundsdokument, som Kommissionen og EEAS havde udarbejdet om finansieringen af EU's optræden udadtil efter 2013. De 220 bidrag, der indkom, afspejlede et bredt og forskelligartet spektrum, som repræsenterede de forskellige strukturer, synspunkter og traditioner, der kendetegner de eksterne foranstaltninger.

Med hensyn til EU's eksterne indsats for fred og international sikkerhed, herunder EU's fredsofbygning og kriseberedskab, understregede mange af de adspurgte også betydningen af at investere i langsigtet stabilitet, menneskerettigheder og økonomisk udvikling. Stabilitetsinstrumentet værdsættes højt, og mange af de adspurgte opfordrede EU til at forbedre dets muligheder og henviste især til behovet for at sikre dets fordele, nemlig den hurtige indsats og direkte finansiering.

(2) Inddragelse og udnyttelse af ekspertise

En vurdering foretaget i 2011 af stabilitetsinstrumentets komponenter vedrørende kriseforanstaltninger og kriseberedskab (artikel 3 og artikel 4, stk. 3) konkluderede, at instrumentet er unikt inden for EU's freds-, sikkerheds-, og udviklingsarkitektur og giver EU mulighed for at støtte en lang række initiativer inden for kriseberedskab og -foranstaltninger af stor betydning. EU's muligheder for at gribe ind i krisesituationer er blevet udvidet, samtidig med at initiativerne med hensyn til kriseforebyggelse og fredsofbygning er blevet mere ensartede og effektive, og partnernes kapacitet til at forebygge og håndtere krisesituationer er blevet forbedret.

Evalueringer af risikobegrænsende tiltag inden for nukleare, radiologiske, biologiske og kemiske materialer og agenser (NRBC) (artikel 4, stk. 2) understregede den betydning, som medlemsstaterne tillægger et EU-program, som skal bidrage til opbygning af partnerlandes kapacitet til at bekæmpe spredningen af følsomme materialer samt deres ekspertise. Risikobegrænsende tiltag inden for nukleare, radiologiske, biologiske og kemiske materialer og agenser sætter EU i stand til kollektivt at bidrage til at mindske truslen om fjendtlig brug af masseødelæggelsesvåben og knowhow på dette område.

En forundersøgelse, der i 2009 blev gennemført af kriseberedskab (artikel 4, fredsofbygningspartnerskabet) anbefalede øget fokus på kapacitetsopbygning hos lokale partnere, politisk dialog med ikke-statslige aktører samtidig med en maksimering af tematiske synergier med EU's politiske prioriteter og støttede foranstaltninger. Der er behov for en mere fleksibel finansieringsmetode for at give ikke-statslige aktører og EU's medlemsstater mulighed for at drage fordel af denne bistand.

En publikation, som EU's Institut for Sikkerhedsstudier udgav i 2009, og som indeholdt den første omfattende revision af FSFP-operationerne (fælles sikkerheds- og forsvarspolitik) mellem 1999 og 2009, understregede instrumentets katalytiske virkning og anerkendte dets merværdi ved forberedelsen og forbedringen af EU's langsigtede eksterne bistand og FUSP-aktionerne (den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik).

Selv om den hidtidige gennemførelse stort set blev omtalt positivt, blev der også fremhævet en række områder, hvor der var behov for forbedringer. Her var udtrykkeligt tale om hurtigheden i forbindelse med anvendelsen af instrumentet, mere fleksible tidsrammer for

gennemførelsen af ekstraordinære bistandsforanstaltninger og midlertidige indsatsprogrammer og tærskelbeløb samt øgede finansielle og menneskelige ressourcer.

(3) Konsekvensanalyse

Kommissionen gennemførte en konsekvensanalyse (IA), som behandlede fire grundlæggende politiske løsningsmodeller: (Model 0) afskaffelse af stabilitetsinstrumentet, (Model 1) opretholdelse af instrumentets nuværende anvendelsesområde uden ændringer, (Model 2) revision af instrumentet for at indføre flere fleksibilitetsbestemmelser, og (Model 3) et eller flere nye instrumenter, der tager højde for følgende: (a) håndtering af krisestyrings- og beredskabsspørgsmål adskilt fra sikkerhedsrelaterede spørgsmål - terrorisme, tværregionale trusler og NRBC-risici - (b) inddragelse af værktøjer, som EU benytter i sin optræden udadtil, men som i øjeblikket anvendes under andre instrumenter (f.eks. EU's valgobservatørmissioner eller fredsfaciliteten for Afrika).

Model 0 blev omgående ladet ude af betragtning, for hvis ikke det nuværende instrument blev afløst af et andet, ville EU miste sin internationale troværdighed og ville ikke kunne opfylde sine forpligtelser i henhold til traktatens artikel 21. Model 1 ville betyde, at muligheden for at forbedre instrumentet på grundlag af erfaringerne gik tabt. Model 3 om indførelse af nye instrumenter, som ville medføre en opdeling mellem krisestyring og -beredskab på den ene side, og globale og tværregionale trusler på den anden side, var ikke tilrådelig. Ud over at det ville modarbejde det overordnede mål, nemlig at rationalisere antallet af eksisterende instrumenter, kunne det også medføre et mindre ensartet og komplementært samspil ved håndteringen af de konfliktskabende kræfter. Model 2, som gik ud på at beholde instrumentets hovedkarakteristika og samtidig strømline dets bestemmelser for at øge dets fleksibilitet, var den foretrukne model, da den sætter EU i stand til at reagere hurtigere og mere effektivt på fremtidige internationale freds- og sikkerhedsproblemer. Model 2 vil især give mulighed for at udvide og videreføre de ekstraordinære bistandsforanstaltninger i forbindelse med krisesituationer og langvarige konflikter og give Kommissionen mulighed for hurtigt at godkende de indledende tiltag og dermed forbedre EU's strategiske stilling ved håndtering af krisesituationer.

De politiske løsningsmodeller, der blev undersøgt, tager sigte på at konsolidere og så vidt muligt forbedre den måde, hvorpå instrumentet fungerer for øjeblikket.

3. FORSLAGETS JURIDISKE INDHOLD

Retsgrundlag

Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (traktaten), femte del, afsnit III, kapitel 1 og 2, danner retsgrundlag for samarbejdet med tredjelande, regionale og internationale organisationer, statslige og ikke-statslige aktører. Den foreslåede forordning bygger især på traktatens artikel 209, stk. 1, og artikel 212, stk. 2, og fremlægges af Kommissionen i henhold til proceduren i traktatens artikel 294.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Da instrumentet har internationalt anvendelsesområde og dobbelt retsgrundlag i traktaten ("udviklingssamarbejde" og "økonomisk, finansielt og teknisk samarbejde med tredjelande")

og ikke er bundet af ODA-kriterier, giver det EU mulighed for at tackle sammenhængen mellem sikkerhed og udvikling.

Som global aktør opfattes Unionen som troværdig og neutral, hvilket giver den en konkurrencemæssig mulighed for med fordel at gribe ind i mange konfliktområder for at undgå en optrapning eller forebygge konflikter. Det er mere virkningsfuldt, når der reageres på EU-plan, da de samlede bestræbelser vejere tungere over for myndigheder og internationale partnere. En kriseindsats på EU-plan gør indsatsen og bistandens effektivitet mere ensartet. Der er et voksende behov for synergier og samarbejde på internationalt plan, da donorerne står over for tilsvarende problemer i form af knappe ressourcer. I denne forbindelse skal det bemærkes, at et meget begrænset antal EU-medlemsstater anvender en krisestyrings- eller fredsopbygningsfacilitet, som i omfang svarer til stabilitetsinstrumentet.

Reguleringsmiddel/reguleringsform

Stabilitetsinstrumentet tager sigte på behov, som ikke kan dækkes på anden måde i henhold til noget andet instrument, enten fordi (a) indsatsen haster, (b) problemet er af global eller tværregional art og strækker sig videre end et geografisk instruments anvendelsesområde. (c) det pågældende område er udelukket fra bistand i henhold til ODA-instrumenter (f.eks. bekæmpelse af terrorisme), eller (d) bistanden er ikke landespecifik (f.eks. projekter for udvikling af internationale standarder eller politikker inden for konfliktforebyggelse og fredsopbygning).

Desuden har det vist sig at have en katalytisk virkning ved forberedelsen og forbedringen af resultaterne af EU's langsigtede eksterne bistand og EU's foranstaltninger for at opfylde de fælles udenrigs- og sikkerhedspolitiske målsætninger inden for rammerne af afsnit V i Traktaten om Den Europæiske Union.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Kommissionen foreslår, at der afsættes 70 mia. EUR for perioden 2014-2020 til de eksterne instrumenter². Den planlagte bevilling til stabilitetsinstrumentet er på 2 828,9 mio. EUR for de 7 år.

5. FAKULTATIVE ELEMENTER

(1) Forenkling

Som det er tilfældet med andre programmer under de flerårige finansielle rammer (FFR) prioriterer Kommissionen højt i denne nye forordning at forenkle regelkomplekset og lette adgangen til EU-bistand for partnerlande og -regioner, civilsamfundets organisationer osv. i det omfang, hvor disse tager sigte på at opfylde forordningens formål.

Forenklingen skal ske gennem en klarere afgrænsning og færre overlapninger mellem alle de eksterne instrumenter, så de individuelt kan identificeres med klart definerede politiske målsætninger. Der foreslås en forenkling af reglerne og procedurerne for EU-bistand, navnlig ved en undtagelse fra udvalgsproceduren for vedtagelse af den anden ekstraordinære bistandsforanstaltning efter artikel 7, og en yderligere ny bestemmelse, som giver Kommissionen mulighed for at vedtage ekstraordinære bistandsforanstaltninger på op til 3 mio. EUR uden at underrette Rådet derom på forhånd, jf. samme artikel.

Desuden vil revisionen af finansforordningen, som er særlig omfattende med hensyn til den særlige bestemmelse om eksterne aktioner, bidrage til at gøre det lettere for civilsamfundets organisationer at deltage i finansieringsprogrammer, f.eks. ved at forenkle reglerne, nedbringe deltagelsesomkostningerne og fremskynde tildelingsprocedurerne. Kommissionen agter at gennemføre denne forordning ved anvendelse af de nye fleksible procedurer, der er fastsat i den nye finansforordning.

² Dertil kommer EUF, Global klima- og biodiversitetsfond og nødhjælpsreserven, som ikke falder ind under EU-budgettet.

(2) Delegerede retsakter

Den demokratiske kontrol af den eksterne bistand skal forbedres. Selv om elementerne i det nuværende stabilitetsinstrument opretholdes, foreslås det, at den demokratiske kontrol styrkes gennem anvendelse af delegerede retsakter i henhold til traktatens artikel 290 for visse af programmernes aspekter. De detaljerede bestemmelser om bistand i henhold til artikel 3, 4 og 5 skal vedtages ved delegerede retsakter.

(3) Detaljeret redegørelse

I Kommissionens meddelelse, "Et budget for Europa 2020"³ redegøres der for den nye struktur i EU's instrumenter til gennemførelse af den eksterne udviklingsbistand i henhold til de finansielle overslag for 2014-2020. Yderligere oplysninger om de generelle formål, de specifikke formål og betingelserne for gennemførelsen af det finansielle stabilitetsinstrument findes i den finansieringsoversigt, der er knyttet som bilag til forordningen.

³ KOM(2011)500 af 29. juni 2011.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af et stabilitetsinstrument

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 209, stk. 1, og artikel 212, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Denne forordning udgør et af de instrumenter, der direkte støtter Den Europæiske Unions eksterne politikker. Den skal erstatte Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1717/2006 af 15. november 2006 om oprettelse af et stabilitetsinstrument⁴, der udløber den 31. december 2013.
- (2) Fredsbevarelse, forebyggelse af konflikter, styrkelse af den internationale sikkerhed og bistand til befolkninger, lande og regioner, der står over for naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer, hører til de vigtigste mål for EU's optræden udadtil, som omhandlet i artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union. Kriser og konflikter, der påvirker hele verden, og andre faktorer, såsom terrorisme, organiseret kriminalitet, klimaændringer, problemer og trusler i forbindelse med it-sikkerheden og naturkatastrofer udgør en risiko for den internationale stabilitet og sikkerhed. For at sikre en effektiv og rettidig håndtering af disse problemer er der behov for specifikke finansielle ressourcer og finansieringsinstrumenter, som kan supplere humanitær bistand og langsigtede samarbejdsinstrumenter.
- (3) Forordning (EF) nr. 1717/2006 blev vedtaget med det formål at sætte EU i stand til at reagere på eksisterende og begyndende krisesituationer på en ensartet og integreret måde, at håndtere specifikke tværregionale trusler mod sikkerheden og at forbedre kriseberedskabet. Nærværende forordning tager sigte på indførelse af et revideret instrument på grundlag af erfaringerne med det tidligere for at sikre større effektivitet og ensartethed i EU's foranstaltninger i forbindelse med forebyggelse af konflikter, krisestyring, kriseberedskab og fredsopbygning og ved håndtering af sikkerhedstrusler, herunder klimasikkerhed.

⁴ EUT L 327 af 24.11.2006, s. 1-11.

- (4) De foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordning, tager sigte på at nå målene i artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 208 og 212 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. De kan supplere og bør være i overensstemmelse med de foranstaltninger, som EU træffer med henblik på gennemførelse af målsætningerne for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) inden for rammerne af afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og de foranstaltninger, der vedtages inden for rammerne af afsnit V i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Rådet og Kommissionen bør i overensstemmelse med deres respektive beføjelser samarbejde om at sikre en sådan ensartethed.
- (5) I EU-programmet for forebyggelse af voldelige konflikter⁵, der er godkendt af Det Europæiske Råd, understreges EU's politiske forpligtelse til konfliktforebyggelse som et af hovedmålene for EU's forbindelser udadtil, og det fastslås, at instrumenterne for udviklingssamarbejde kan bidrage til at nå dette mål og til EU's udvikling som en global aktør. Rådet har i sine konklusioner af 20. juni 2011 om konfliktforebyggelse gentaget, at dette program er et gyldigt grundlag for en yderligere EU-indsats inden for konfliktforebyggelse.
- (6) Rådets konklusioner om sikkerhed og udvikling⁶ (og Rådets konklusioner om EU's respons på struktursvaghed) understreger, at sammenhængen mellem udvikling og sikkerhed bør være retningsgivende for EU's strategier og politikker for at bidrage til sammenhængen i EU's eksterne bistand. Især konkluderede Rådet, at det fremtidige arbejde med sikkerhed og udvikling burde omfatte klimaændringernes følger for sikkerhed og udvikling, spørgsmål om forvaltning af miljø og naturressourcer samt migration.
- (7) Det Europæiske Råd godkendte den europæiske sikkerhedsstrategi den 12. december 2003 og dens gennemførelsesrapport den 11. december 2008. I EU's strategi for den indre sikkerhed, der blev vedtaget sidst i 2010⁷, understreges også betydningen af samarbejde med tredjelande og regionale organisationer, især når det gælder bekæmpelse af en lang række trusler, såsom menneskehandel, narkotikahandel og terrorisme.
- (8) I det Europæiske Råds erklæring om bekæmpelse af terrorisme af 25. marts 2004 opfordres der til, at terrorbekæmpelsesmålene integreres i de eksterne bistandsprogrammer. Den Europæiske Unions terrorbekæmpelsesstrategi, som Rådet vedtog den 30. november 2005, opfordrede til øget samarbejde om terrorbekæmpelse med tredjelande og FN, og Rådets konklusioner om bedre sammenkædning af de interne og eksterne aspekter ved terrorbekæmpelse opfordrede til, at de kompetente myndigheder, der er involveret i terrorbekæmpelse i tredjelande, fik større kapacitet ved den strategiske programmering af stabilitetsinstrumentet.
- (9) Eftersom denne forordnings mål ikke i tilstrækkelig grad kan nås af medlemsstaterne og derfor på grund af foranstaltningernes omfang bedre kan nås på EU-plan, kan EU træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. traktatens

⁵ Formandskabets konklusioner, Det Europæiske Råd, Gøteborg, 15.-16. juni 2001.

⁶ Rådets dokument 15097/07 af 20.11.2007.

⁷ Strategien for EU's indre sikkerhed i praksis - Fem skridt hen imod et mere sikkert EU, KOM (2010) 673 endelig af 22.11.2010.

artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, strækker denne forordning sig ikke videre end nødvendigt for at nå disse mål.

- (10) Der er et stigende behov for finansiering af EU's eksterne bistand, men EU's økonomiske og budgetmæssige situation begrænser de midler, der er til rådighed til en sådan bistand. Kommissionen bør derfor tilstræbe den mest effektive udnyttelse af de tilgængelige midler, især ved at anvende finansielle instrumenter med gearingseffekt. En sådan gearingseffekt forøges gennem muligheden for at anvende og genanvende de midler, der investeres og genereres ved hjælp af de finansielle instrumenter.
- (11) For at denne forordnings anvendelsesområde kan tilpasses efter de reelle forhold, der er i hastig udvikling, bør Kommissionen have delegeret beføjelse til at vedtage retsakter, jf. artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, i forbindelse med de detaljerede tekniske og finansielle bistandsområder, der er anført i bilagene til denne forordning, og til at vedtage yderligere procedurer for informationsudveksling og samarbejde. Det er især vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for rettidig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (12) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- (13) Gennemførelsesbeføjelserne vedrørende de programmerings- og gennemførelsesforanstaltninger, der er fastsat i denne forordning, bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne kontrollerer Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser⁸. Under hensyn til disse gennemførelsesretsakters art, især deres politiske kurs eller budgetmæssige konsekvenser, bør undersøgelsesproceduren principielt anvendes ved vedtagelsen af dem, undtagen i forbindelse med mindre finansielle foranstaltninger. I særligt hastende, behørigt begrundede tilfælde, hvor der kræves en hurtig indsats fra EU's side, bør Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, som finder øjeblikkelig anvendelse.
- (14) Der er fastsat fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne for EU's optræden udadtil⁹ i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. .../... af ...¹⁰, i det følgende benævnt "den fælles gennemførelsesforordning".
- (15) Det er fastsat i Rådets afgørelse af 26. juli 2010, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere -

⁸ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁹

¹⁰

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

FORMÅL OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Formål

1. EU træffer foranstaltninger vedrørende udviklingssamarbejde samt finansielt, økonomisk og teknisk samarbejde med tredjelande, regionale og internationale organisationer og andre statslige og ikke-statslige aktører på de betingelser, der er fastsat i denne forordning.
2. I overensstemmelse med målsætningerne for et sådant samarbejde tager denne forordning specielt sigte på:
 - a) i en eksisterende eller begyndende krisesituation at bidrage hurtigt til stabilitet gennem en effektiv indsats for at hjælpe med at opretholde, etablere eller genetablere de betingelser, som er nødvendige for en korrekt gennemførelse af EU's udviklings- og samarbejds politik
 - b) at forebygge konflikter, at sikre beredskab til at håndtere situationer før og efter en krise og at skabe fred
 - c) at håndtere specifikke globale og tværregionale trusler med en destabiliserende virkning, herunder klimaændringer.

Artikel 2

EU-bistandens ensartethed og komplementaritet

1. Kommissionen sikrer, at foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordning, er i overensstemmelse med EU's overordnede strategiske politiske ramme for partnerlandet og især med formålene med de instrumenter, der er omhandlet i stk. 2, samt med andre relevante EU-foranstaltninger.
2. Foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordning, kan supplere de foranstaltninger, der træffes i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union og afsnit V i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og skal være i overensstemmelse med sidstnævnte foranstaltninger.
3. EU-bistand i henhold til denne forordning supplerer den bistand, der ydes i henhold til lignende EU-instrumenter vedrørende ekstern bistand. Den ydes kun i det omfang, hvor der ikke kan gøres en tilstrækkelig og effektiv indsats på grundlag af disse instrumenter.
4. Der kan ikke ydes bistand i henhold til denne forordning til aktiviteter, der er omfattet af og bistandsberettigede efter Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand og Rådets beslutning (EF, Euratom) nr. 162/2007 af 5. marts 2007 om indførelse af et finansielt civilbeskyttelsesinstrument.

5. For at gøre både EU's og de nationale bistandsforanstaltninger mere effektive og ensartede og undgå dobbelt bistand, fremmer Kommissionen en snæver samordning af sine egne og medlemsstaternes aktiviteter såvel på beslutningsniveau som på stedet. Med henblik herpå anvender medlemsstaterne og Kommissionen et informationsudvekslingssystem. Kommissionen kan eventuelt vedtage yderligere procedurer for informationsudveksling og samarbejde i henhold til artikel 9.

Artikel 3

Bistand i tilfælde af eksisterende eller begyndende krisesituationer for at forebygge konflikter

1. Der kan ydes teknisk og finansiel EU-bistand til opfyldelse af de specifikke formål, der er opstillet i artikel 1, stk. 2, litra a), i tilfælde af en nødsituation, en eksisterende eller begyndende krisesituation, en situation, som udgør en trussel mod demokratiet, lov og orden, beskyttelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder eller enkeltpersoners sikkerhed, eller en situation, der truer med at udvikle sig til en væbnet konflikt eller alvorligt at destabilisere det eller de berørte tredjeland(e). Sådanne foranstaltninger kan også tjene til håndtering af situationer, hvor EU har påberåbt sig bestemmelserne om væsentlige elementer i internationale aftaler med henblik på helt eller delvist at suspendere samarbejde med tredjelande.
2. Teknisk og finansiel bistand som omhandlet i stk. 1, kan omfatte de områder, der er anført i detaljer i bilag I. Resultatindikatoren for bistand er den procentdel af projekterne, der i en krisesituation er vedtaget inden 3 måneder.
3. I de ekstraordinære og uforudsete situationer, der er omhandlet i stk. 1, kan EU også yde teknisk og finansiel bistand, som ikke udtrykkeligt er omfattet af de særlige bistandsområder, der er fastsat i stk. 2. En sådan bistand skal begrænses til ekstraordinære bistandsforanstaltninger, jf. artikel 7, stk. 2, der:
 - a) henhører under det generelle anvendelsesområde og de specifikke formål, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, litra a), og
 - b) er tidsmæssigt begrænset til den periode, der er fastsat i artikel 7, stk. 2, og
 - c) normalt ville være omfattet af andre EU-instrumenter vedrørende ekstern bistand eller de andre komponenter i dette instrument, men som i henhold til artikel 2 bør behandles via kriseforanstaltninger, fordi der er behov for at reagere hurtigt på en eksisterende eller begyndende krisesituation.

Artikel 4

Bistand til forebyggelse af konflikter, kriseberedskab og fredsopbygning

1. EU kan yde teknisk og finansiel bistand til opfyldelse af de specifikke formål, der er opstillet i artikel 1, stk. 2, litra b), i forbindelse med konfliktforebyggelse, kriseberedskab og fredsopbygning.
2. Teknisk og finansiel bistand, som omhandlet i stk. 1, kan omfatte de områder, der er anført i detaljer i bilag II. Resultatindikatoren for bistand er det omfang, hvori

modtagernes kapacitet til at forebygge konflikter, håndtere situationer før og efter konflikter og skabe fred er blevet styrket.

Artikel 5

Bistand til håndtering af globale og tværregionale trusler

EU yder teknisk og finansiel bistand til opfyldelse af de specifikke formål, der er opstillet i artikel 1, stk. 2, litra c), på de områder, der er anført i detaljer i bilag III. Resultatindikatoren for bistand er graden af tilpasning til EU's relevante, eksterne sikkerhedspolitik, herunder den interne sikkerheds eksterne dimension.

AFSNIT II

PROGRAMMERING OG GENNEMFØRELSE

Artikel 6

Generel ramme for programmering og gennemførelse

1. EU-bistand gennemføres i henhold til den fælles gennemførelsesforordning og ved hjælp af følgende programmeringsdokumenter og finansielle gennemførelsesforanstaltninger:
 - a) Tematiske strategidokumenter og flerårige vejledende programmer
 - b) ekstraordinære bistandsforanstaltninger og midlertidige indsatsprogrammer
 - c) årlige handlingsprogrammer og individuelle foranstaltninger
 - d) særlige foranstaltninger.

Artikel 7

Ekstraordinære bistandsforanstaltninger og midlertidige indsatsprogrammer

1. EU-bistand, som omhandlet i artikel 3, gennemføres i form af ekstraordinære bistandsforanstaltninger og midlertidige indsatsprogrammer.
2. Kommissionen kan vedtage ekstraordinære bistandsforanstaltninger i en krisesituation, jf. artikel 3, stk. 1, samt i ekstraordinære og uforudsete situationer, jf. artikel 3, stk. 3, når foranstaltningernes effektivitet afhænger af en hurtig eller fleksibel gennemførelse. Sådanne foranstaltninger kan have en varighed af op til 18 måneder. Foranstaltningerne kan forlænges to gange med yderligere 6 måneder (op til højst 30 måneder), hvis der ligger objektive og uforudsete hindringer i vejen for deres gennemførelse, forudsat at udgifterne til foranstaltningen ikke stiger. I tilfælde af, at en krisesituation eller konflikt trækker i langdrag, kan Kommissionen vedtage endnu en ekstraordinær bistandsforanstaltning.
3. Er udgifterne til en ekstraordinær foranstaltning på mere end 30 000 000 EUR, vedtages foranstaltningen efter undersøgelsesproceduren i den fælles gennemførelsesforordnings artikel 15, stk. 3.
4. Kommissionen kan vedtage midlertidige indsatsprogrammer efter samme procedure med henblik på at etablere eller genetablere de væsentlige betingelser, der er nødvendige for en effektiv gennemførelse af EU's eksterne samarbejdspolitikker. Midlertidige indsatsprogrammer skal bygge på ekstraordinære bistandsforanstaltninger.
5. Inden Kommissionen vedtager eller forlænger ekstraordinære bistandsforanstaltninger, hvortil udgifterne andrager op til 30 000 000 EUR, underretter den Rådet om foranstaltningernes karakter, formål og forventede udgifter. Kommissionen underretter ligeledes Rådet, inden den foretager betydelige grundlæggende ændringer i ekstraordinære bistandsforanstaltninger, der allerede er vedtaget. Af hensyn til

ensartetheden i EU's optræden udadtil tager Kommissionen højde for Rådets relevante politiske strategi ved såvel planlægningen som den efterfølgende gennemførelse af sådanne foranstaltninger.

6. I særlig hastende tilfælde, som omhandlet i artikel 3, stk. 1, kan Kommissionen vedtage ekstraordinære bistandsforanstaltninger på op til 3 000 000 EUR uden at underrette Rådet på forhånd.
7. Kommissionen skal hurtigst muligt efter vedtagelsen af ekstraordinære bistandsforanstaltninger og under alle omstændigheder senest syv måneder efter, aflægge beretning for Rådet og Europa-Parlamentet i form af en oversigt over den vedtagne foranstaltnings art og den sammenhæng, hvori den indgår.
8. Kommissionen holder løbende Europa-Parlamentet underrettet om sine planer om EU-bistand i henhold til artikel 3.

Artikel 8

Tematiske strategidokumenter og flerårige vejledende programmer

1. Tematiske strategidokumenter udgør det generelle grundlag for gennemførelsen af bistanden i henhold til artikel 4 og 5. Tematiske strategidokumenter skal danne ramme for samarbejdet mellem EU og det berørte partnerland eller de berørte regioner i overensstemmelse med det overordnede formål og anvendelsesområde, målsætningerne, principperne og EU's politik.
2. Ved udarbejdelse og gennemførelse af strategidokumenter anvendes principperne om bistandseffektivitet: partnerskab, samordning og harmonisering. Strategidokumenterne skal derfor være i overensstemmelse med og undgå at overlape strategidokumenter, som er godkendt eller vedtaget i henhold til andre EU-instrumenter vedrørende eksternt bistand. Tematiske strategidokumenter skal principielt baseres på en dialog mellem EU og eventuelt de berørte medlemsstater på den ene side og partnerlandet eller de berørte regioner, herunder civilsamfundet og regionale og lokale myndigheder på den anden side, for at sikre, at det berørte land eller de berørte regioner har tilstrækkelig kontrol over processen. EU og EU's medlemsstater konsulterer hinanden på et tidligt tidspunkt i programmeringsprocessen for at fremme ensartetheden og komplementariteten i deres samarbejde.
3. Hvert tematisk strategidokument skal ledsages af et flerårigt vejledende program, med en kortfattet oversigt over de samarbejdsområder, der er udvalgt til EU-finansiering, samt EU-bistandens specifikke formål, forventede resultater og tidsramme. Det flerårige vejledende program fastlægger de vejledende finansielle bevillinger for hvert program under hensyn til de berørte partnerlandes eller regioners behov og særlige vanskeligheder. De finansielle bevillinger kan eventuelt angives i form af et beløbsinterval.
4. Kommissionen skal godkende tematiske strategidokumenter og vedtage flerårige vejledende programmer i henhold til den undersøgelsesprocedure, der er fastsat i den fælles gennemførelsesforordnings artikel 15, stk. 3. Denne procedure skal også gælde i forbindelse med omfattende revision, som medfører væsentlige ændringer i strategien eller dens programmering.

5. Den undersøgelsesprocedure, der er omhandlet i stk. 4, anvendes ikke ved ubetydelige ændringer i de tematiske strategipapirer og flerårige vejledende programmer i form af tekniske tilpasninger, omfordeling af midlerne inden for de vejledende bevillinger pr. prioritetsområde eller forøgelse eller formindskelse af de oprindelige bevillinger med under 20 %, forudsat at disse ændringer ikke påvirker de prioriterede områder og mål, der er fastsat i disse dokumenter. I sådanne tilfælde skal tilpasningerne meddeles Europa-Parlamentet og Rådet inden en måned.
6. Den hasteprocedure, der er omhandlet i den fælles gennemførelsesforordnings artikel 15, stk. 4, kan anvendes ved ændring af tematiske strategipapirer og flerårige vejledende programmer, når der i særlig hastende, behørigt begrundede tilfælde, kræves en hurtig indsats fra EU's side.

AFSNIT III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 9

Delegation af beføjelser til Kommissionen

Kommissionen bemyndiges til efter artikel 10 at vedtage delegerede retsakter om ændring eller supplerung af bilag I, II og III til denne forordning og til at vedtage supplerende procedurer for informationsudveksling og samarbejde.

Artikel 10

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. De delegerede beføjelser i artikel 9 tillægges Kommissionen i denne forordnings gyldighedsperiode.
2. De delegerede beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning fra dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
3. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
4. En delegeret retsakt træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden 2 måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 11
Udvalg

Kommissionen bistås af Udvalget for Stabilitetsinstrumenter. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 12
Tjenesten for EU's Optræden Udadtil

Denne forordning anvendes i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2010/427/EU om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere.

Artikel 13
Finansielt referencegrundlag

Finansieringsrammen for gennemførelsen af denne forordning i perioden 2014-2020 er på 2 828 900 000 EUR. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for den finansielle ramme.

I perioden 2014-2020 tildeles mindst 65 procentpoint af finansieringsrammen til foranstaltninger, der falder ind under artikel 3.

Artikel 14
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i enhver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

Teknisk og finansiel bistand som omhandlet i artikel 3

Teknisk og finansiel bistand som omhandlet i artikel 3, stk. 2, omfatter følgende:

- a) støtte i form af teknisk og logistisk bistand til internationale og regionale organisationers og statslige og ikke-statslige aktørers bestræbelser på at fremme tillidsskabelse, mægling, dialog og forsoning
- b) støtte til oprettelse af midlertidige administrationer med folkeretligt mandat og støtte til deres arbejde
- c) støtte til udvikling af demokratiske, pluralistiske statslige institutioner, herunder foranstaltninger til styrkelse af kvinders rolle i sådanne institutioner, effektive lovrammer på nationalt og lokalt plan for civil administration og tilknyttede organer, et uafhængigt retsvæsen, god forvaltningspraksis og opretholdelse af lov og orden, herunder ikke-militært teknisk samarbejde til styrkelse af den generelle civile kontrol, samt overvågning af sikkerhedssystemet og foranstaltninger til styrkelse af kapaciteten hos de retshåndhævende og retslige myndigheder, der er involveret i bekæmpelsen af terrorisme, organiseret kriminalitet og alle former for illegal handel
- d) støtte til internationale straffedomstole og nationale undersøgelsesdomstole, sandheds- og forsoningskommissioner samt mekanismer til retsforfølgelse af menneskerettighedskrænkelser og fremsættelse af krav om og fastlæggelse af ejendomsrettigheder, som er indført i overensstemmelse med internationale menneskerettigheds- og retsstatsnormer
- e) støtte til foranstaltninger, der er nødvendige for at påbegynde rehabilitering og genopbygning af nøgleinfrastruktur, boliger, offentlige bygninger og økonomiske aktiver, samt væsentlig produktionskapacitet, og støtte til andre foranstaltninger, som skal genoplive den økonomiske aktivitet og fremme beskæftigelsen samt skabe de nødvendige mindstebetingelser for en bæredygtig social udvikling
- f) støtte til civile foranstaltninger i forbindelse med demobilisering og reintegrering af tidligere soldater i det civile samfund, og om nødvendigt deres repatriering, og foranstaltninger til håndtering af problematikken med børnesoldater og kvindelige soldater
- g) støtte til foranstaltninger med henblik på at afbøde de sociale følger af en omstrukturering af de væbnede styrker
- h) støtte til foranstaltninger med henblik på, inden for rammerne af EU's samarbejdspolitikker og deres målsætninger, at håndtere de socioøkonomiske følger for den civile befolkning af personelminer, ueksploderet ammunition eller eksplosive krigsefterladenskaber; aktiviteter, der finansieres i henhold til denne forordning, omfatter risikooplysning, bistand til ofre, minesporing og -rydning samt i den forbindelse destruktion af lagre
- i) støtte til foranstaltninger til inden for rammerne af EU's samarbejdspolitikker og deres målsætninger at bekæmpe ulovlig brug af og adgang til skydevåben,

håndskydevåben og lette våben; denne støtte kunne også omfatte overvågningsaktiviteter, bistand til ofre, bevidstgørelse af offentligheden og udvikling af juridisk og administrativ ekspertise samt god praksis

- j) støtte til foranstaltninger med henblik på at sikre, at der tages behørigt hensyn til kvinders og børns særlige behov i krise- og konfliktsituationer, herunder i situationer, hvor de udsættes for kønsbestemt vold
- k) støtte til rehabilitering og reintegrering af ofre for væbnede konflikter, herunder foranstaltninger til behandling af kvinders og børns særlige behov
- l) støtte til foranstaltninger til fremme af og forsvar for menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, demokrati og retsstatsprincippet samt de hermed forbundne internationale instrumenter
- m) støtte til socioøkonomiske foranstaltninger med henblik på at fremme lige adgang til og transparent forvaltning af naturressourcer i en eksisterende eller begyndende krisesituation
- n) støtte til socioøkonomiske foranstaltninger med henblik på at håndtere følgerne af pludselige befolkningsbevægelser, herunder foranstaltninger til dækning værtssamfundenes behov i en eksisterende eller begyndende krisesituation
- o) støtte til foranstaltninger for at understøtte civilsamfundets udvikling og opbygning og dets deltagelse i den politiske proces, herunder foranstaltninger for at styrke kvinders rolle i sådanne processer, samt foranstaltninger til fremme af uafhængige, pluralistiske og professionelle medier
- p) støtte til foranstaltninger til håndtering af naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer og trusler mod folkesundheden, når EU ikke yder humanitær bistand og civilbeskyttelse, eller for at supplere en sådan, jf. artikel 2.

BILAG II

Teknisk og finansiel bistand som omhandlet i artikel 4

Teknisk og finansiel bistand som omhandlet i artikel 4 kan omfatte foranstaltninger til opbygning og styrkelse af EU's og EU-partnernes kapacitet til at forebygge konflikter, skabe fred og håndtere behov før og efter en krisesituation i nært samarbejde med internationale, regionale og subregionale organisationer, statslige og ikke-statslige aktører i deres bestræbelser for:

- a) at fremme tidlig varsling og tillidsfuld risikoanalyse ved udformningen af politikker
- b) at fremme tillidsskabende foranstaltninger, mægling og forsoning under særlig hensyn til nye spændinger mellem forskellige samfund
- c) at styrke kapaciteten til deltagelse i civile stabiliseringsmissioner
- d) at forbedre genopbygningen efter konflikter og katastrofer.

Foranstaltninger i henhold til dette punkt omfatter overførsel af knowhow, udveksling af oplysninger og bedste praksis, evaluering af risici/trusler, forskning og analyse, tidlige varslingsystemer, uddannelse og levering af tjenesteydelser. Foranstaltningerne kan også omfatte finansiel og teknisk bistand til gennemførelse af fredsskabende aktioner og støtte til opbygning af stater.

BILAG III

Teknisk og finansiel bistand som omhandlet i artikel 5

Teknisk og finansiel bistand som omhandlet i artikel 5 omfatter følgende:

1. trusler mod lov og orden, den enkeltes sikkerhed, vigtig infrastruktur og folkesundheden

bistanden kan omfatte støtte til foranstaltninger, der tager sigte på:

- a) at styrke kapaciteten hos de retshåndhævende, de retslige og de civile myndigheder, der er involveret i bekæmpelse af terrorisme, organiseret kriminalitet og alle former for illegal handel og transit.

Tværrregionalt samarbejde mellem to eller flere tredjelande, der har udvist en klar politisk vilje til at imødegå disse problemer, prioriteres. Der kan også gennemføres et samarbejde med individuelle lande, regioner eller internationale, regionale og subregionale organisationer om bekæmpelse af terrorisme

Foranstaltninger på dette område skal lægge særlig vægt på god forvaltningspraksis og være i overensstemmelse med folkeretten, navnlig reglerne om menneskerettigheder og humanitær folkeret.

Med hensyn til bistand til myndigheder, der er involveret i bekæmpelsen af terrorisme, prioriteres støtteforanstaltninger vedrørende udvikling og styrkelse af lovgivning til bekæmpelse af terrorisme, gennemførelse og anvendelse af skatte-, told- og immigrationslovgivning, udvikling af retshåndhævelsesprocedurer i overensstemmelse med de højeste internationale standarder, styrkelse af demokratisk kontrol og institutionelle tilsynsmekanismer samt forebyggelse af radikalisme.

Med hensyn til bistand i forbindelse med narkotikaproblemet lægges der behørig vægt på internationalt samarbejde med henblik på fremme af bedste praksis for så vidt angår begrænsning af efterspørgsel, produktion og skader

- b) at håndtere trusler mod vigtig infrastruktur, hvilket kan omfatte international transport, herunder passager- og godstransport, energivirksomhed og -distribution, elektroniske informations- og kommunikationsnet.

Foranstaltninger vedtaget på dette område skal lægge særlig vægt på tværrregionalt samarbejde og gennemførelsen af internationale standarder inden for risikoerkendelse, sårbarhedsanalyser, katastrofeberedskab, varsling og konsekvensstyring

- c) at sikre en fyldestgørende reaktion på større trusler mod folkesundheden, som f.eks. pludseligt opståede epidemier med potentielle tværnationale virkninger.

Der lægges særlig vægt på beredskabsplanlægning, forvaltning af vaccine- og lægemiddellagre, internationalt samarbejde og tidlige varslingsystemer.

- d) at håndtere klimaændringernes globale og tværregionale virkninger med potentielt destabiliserende følger

- 2. begrænsning af og beredskab vedrørende risici af forsætlig, tilfældig eller naturlig oprindelse i forbindelse med kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare materialer og agenser

bistanden kan omfatte støtte til foranstaltninger, der tager sigte på:

- a) at fremme civile forskningsaktiviteter som et alternativ til forsvarsrelateret forskning, at støtte og bevidstgøre (f.eks. bevidstgørelse om informationsfølsomhed) videnskabsmænd og sikre omskoling og alternativ beskæftigelse af videnskabsmænd og ingeniører, der tidligere har været beskæftiget på våbenrelaterede områder (f.eks. demilitarisering af videnskabelige programmer, adskillelse af militære og civile nukleare brændselskredsløb)
- b) at støtte foranstaltninger til forbedring af sikkerhedspraksis på civile anlæg, hvor følsomme kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare materialer og agenser oplagres, eller hvor de håndteres i forbindelse med civile forskningsprogrammer
- c) inden for rammerne af EU's samarbejdspolitikker og deres målsætninger, at støtte etableringen af civil infrastruktur og gennemførelsen af de fornødne relevante civile undersøgelser, der er nødvendige for nedlukning, oprydning eller omstilling af våbenrelaterede faciliteter og anlæg, når disse erklæres ikke længere at være undergivet et forsvarsprogram
- d) at styrke kapaciteten hos de kompetente civile myndigheder, der er involveret i udvikling og håndhævelse af effektiv kontrol af illegal handel med kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare materialer og agenser (herunder udstyr til produktion eller levering heraf), bl.a. ved hjælp af installering af moderne logistisk evaluerings- og kontroludstyr
- e) at udvikle de retlige rammer og den institutionelle kapacitet til indførelse og håndhævelse af effektiv eksportkontrol for produkter med dobbelt anvendelse, herunder regionale samarbejdsforanstaltninger
- f) at udvikle et effektivt civilt katastrofeberedskab, beredskabsplaner, kriseindsats og kapacitet til oprydningsforanstaltninger i forbindelse med eventuelle større miljøhændelser på dette område
- g) med hensyn til de i litra b) og d) omhandlede foranstaltninger skal der lægges særlig vægt på bistand til de regioner eller lande, hvor der stadig findes lagre af sådanne materialer og agenser som omhandlet i litra b) og d), og hvor der er en risiko for spredning af sådanne materialer eller agenser.

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) i ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørte berørt(e) udgiftspost(er) i budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*
 - 3.2.3. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.4. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*
 - 3.2.5. *Tredjemands bidrag til finansieringen*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et stabilitetsinstrument

1.2. Berørt(e) politikområde(r) i ABM/ABB-strukturen¹¹

Afsnit 19: **Eksterne forbindelser**

Aktivitet 19 06: **Krisereaktion og globale trusler mod sikkerheden**

Titlen på dette budgetkapitel 19 06 svarer til den nuværende struktur i de finansielle instrumenter for 2007-2013. Det foreslås, at den samme aktivitet og afsnit 19 06 opretholdes.

1.3. Forslagets/initiativets art

Forslaget/initiativet vedrører **en ny foranstaltning**

Forslaget/initiativet drejer sig om **en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**¹²

Forslaget/initiativet vedrører **en forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

Forslaget/initiativet vedrører **en foranstaltning, der overføres til en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. Kommissionens flerårige strategiske mål med forslaget/initiativet

Dette finansieringsinstrument tager sigte på at støtte følgende strategiske mål som fastsat i Kommissionens meddelelse, "Et budget for Europa 2020 - Del II" af 29. juni 2011 (KOM/2011/500 - Et budget for Europa 2020 - Del II. Afsnittet "Foranstaltninger udadtil", s. 43):

"At forbedre kriseforebyggelse og kriseløsning. EU skal øge sin indsats inden for kriseforebyggelse og kriseløsning, fredsbevarelse og styrkelse af den internationale sikkerhed og herunder bl.a. øge sit kriseberebnskab."

Desuden svarer det til den generelle vejledning vedrørende alle eksterne instrumenter i ovennævnte junimeddelelse (s.19), som fastslår, at nye instrumenter vil gøre det muligt for EU at reagere hurtigt og effektivt på menneskeskabte katastrofer og naturkatastrofer.

¹¹ ABM: aktivitetsbaseret management - ABB: aktivitetsbaseret budgettering.

¹² Jf. artikel 49, stk. 6, litra a) eller b), i finansforordningen.

1.4.2. *Berørte specifikke mål og ABM/ABB-aktiviteter*

Specifikt mål nr. 1.

I en eksisterende eller begyndende krisesituation, som enten er menneskeskabt eller skyldes en naturkatastrofe, at bidrage til stabilitet ved en effektiv indsats for at hjælpe med at opretholde, etablere eller genetablere de betingelser, som er væsentlige for en korrekt gennemførelse af EU's udviklings- og samarbejdspolitik.

Specifikt mål nr. 2.

at bidrage til at **styrke kapaciteten til at sikre Unionens og dens partners beredskab til at forebygge konflikter, skabe fred og håndtere situationer før og efter en krisesituation** i nært samarbejde med internationale, regionale og subregionale organisationer, statslige og ikke-statslige aktører.

Specifikt mål nr. 3.

at **håndtere globale og tværregionale trusler mod sikkerheden**, som udgør en risiko for fred og stabilitet.

Berørte AMB/ABB-aktiviteter

19.06: Krisereaktion og globale trusler mod sikkerheden

1.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

Her anføres, hvilke virkninger forslaget/initiativet bør have for bistandsmodtagerne/målgrupperne.

- at bidrage til en omfattende EU-indsats for at håndtere sårbare og ustabile situationer, f.eks. begyndende kriser og naturkatastrofer, med målrettede og komplementære foranstaltninger som led i krisereaktionen i henhold til det finansielle stabilitetsinstrument
- at forbedre EU's kapacitet til effektivt at bidrage til de multilaterale og internationale bestræbelser for at forebygge og løse globale konflikter
- at støtte konfliktforebyggelse samt fredsopbygning med henblik på at nedbringe antallet af væbnede konflikter på verdensplan og mindske antallet af lande, som igen ender i en konflikt
- at håndtere globale og tværregionale trusler sammen med andre EU-instrumenter og internationale aktører gennem kapacitetsopbygning med sigte på bedre integrering af bistandsmodtagerne i det internationale samfund (herunder udvikling af netværk, bedre kapacitet til indsamling og udveksling af oplysninger, støtte til regionalt samarbejde og regionale platforme).

1.4.4. Virknings- og resultatindikatorer

Her anføres indikatorerne for kontrol med gennemførelsen af forslaget/initiativet.

- I eksisterende og begyndende krisesituationer: den procentdel af projekterne, der vedtages inden for 3 måneder i en krisesituation, og derved sætter EU i stand til effektivt at bidrage til forebyggelse, løsning eller stabilisering af kriserne.
- Bistandsmodtagernes styrkede kapacitet til at forebygge konflikter, at håndtere situationer før og efter en konflikt og at skabe fred.
- Graden af tilpasning til EU's relevante, eksterne sikkerhedspolitik, herunder den interne sikkerheds eksterne dimension.

1.4.5. Behov, der skal dækkes på kort eller lang sigt

Afsnit 1 i begrundelsen understreger de politiske krav, som instrumentet tager sigte på at opfylde inden for rammerne af politiske retningslinjer, der er under udvikling. Under hensyn til kriseberedskabets og kriseforanstaltningernes særlige art og den sammenhæng, hvori de indgår, samt foranstaltningerne til håndtering af globale og tværnationale sikkerhedstrusler, vil de krav, der skal opfyldes være både kort- og langsigtede.

1.4.6. Værditilvækst som følge af EU-foranstaltningen

Som global aktør er Unionen troværdig og opfattes som en neutral og ærlig formidler, hvilket giver den en konkurrencemæssig mulighed for med fordel at intervenere i mange konfliktområder for at undgå en optrapning eller forebygge konflikter. Det er mere virkningsfuldt, når der reageres på EU-plan, da en samlet indsats vejere tungere over for myndigheder og internationale partnere. Kriseforanstaltninger på EU-plan gør indsatsen og bistandens effektivitet mere ensartet. Der er et voksende behov for synergier og samarbejde på internationalt plan, da donorerne står over for tilsvarende problemer i form af knappe ressourcer. I denne forbindelse skal det bemærkes, at et meget begrænset antal EU-medlemsstater anvender en krisereaktions- eller fredsopbygningsfacilitet, som i omfang svarer til stabilitetsinstrumentet.

Over for stadig mere komplicerede udfordringer vil ingen af EU's interne prioriterede mål - sikkerhed, vækst og jobskabelse, klimaændringer, adgang til energi, sundhed og pandemier og migration - kunne nå isoleret fra den øvrige verden. Under økonomiske kriser vil en mere samordnet og integreret fremgangsmåde mellem EU og medlemsstaterne via fælles programmering medføre større værditilvækst, øget styrke og legitimitet samt større virkninger og effektivitet.

Stabilitetsinstrumentet for 2007-13 har påvist en katalytisk virkning ved forberedelsen og forbedringen af resultaterne af EU's langsigtede eksterne bistand og EU's foranstaltninger for at opfylde de fælles udenrigs- og sikkerhedspolitiske målsætninger inden for rammerne af afsnit V i Traktaten om Den Europæiske Union.

1.4.7. *Erfaringer fra lignende, tidligere gennemførte foranstaltninger*

Stabilitetsinstrumentet er nu, fire år efter at det blev indført i 2007, et veletableret og særdeles komplementært krisestyringsredskab for EU.

Det har hidtil kunnet sætte EU i stand til at finansiere en lang række vigtige initiativer inden for konfliktforebyggelse, kriseberedskab og -styring som led i EU's politiske rammer for fred, sikkerhed og udvikling, hvor der ikke fandtes andre EU-samarbejdsinstrumenter, eller som supplement til interventioner i henhold til andre instrumenter. Der er dog behov for at gøre dets anvendelse hurtigere og forbedre dets overordnede programmerings- og gennemførelsesfleksibilitet, så der bedre kan reageres på bl.a. politisk vejledning fra Rådet, og fremtidige freds- og sikkerhedsproblemer kan løses på en bæredygtig måde.

Det maksimumbeløb, der er fastsat i forordningen til foranstaltninger over for trusler mod lov og orden, privatpersoners sikkerhed, vigtig infrastruktur og folkesundheden, har også vist sig at være utilstrækkeligt. Lofterne i forbindelse med globale trusler mod sikkerheden (herunder også formindskelse af risikoen og risikoberedskab i forbindelse med kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare materialer eller agenser) bør tages op til revision i overensstemmelse med Kommissionens forslag inden for rammerne af midtvejsvurderingen af forordningen i 2009 for at sikre den fleksibilitet, der er nødvendig for at reagere på tilfredsstillende måde over for begyndende trusler.

1.4.8. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

Traktaten om Den Europæiske Union (artikel 21) har defineret fælles overordnede målsætninger for EU's optræden udadtil, med henblik på bl.a. "*at bevare freden, forebygge konflikter og styrke den internationale sikkerhed*". Stabilitetsinstrumentet vil støtte EU's indsats for at styrke sikkerheden, bevare freden og forebygge konflikter og, som det er tilfældet med alle EU's eksterne samarbejdsinstrumenter, beskytte EU's værdier, navnlig menneskerettigheder og demokrati. Det vil bidrage til en komplementær og ensartet EU-reaktion i krisesituationer og vil i denne forbindelse kunne anvendes sideløbende med FUSP, humanitær bistand og civilbeskyttelse, makrofinansiel bistand og instrumentet for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område. Det vil desuden bidrage til konfliktforebyggelse, fredsopbygning og statsopbygning i synergi med EU's traditionelle geografiske instrumenter (ENI, DCI, EDF, IPA) og tematiske instrumenter, såsom Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR). Efter politiske kriser eller naturkatastrofer kan det anvendes til bl.a. finansiering af foranstaltninger, som sammenkobler humanitær bistand og udviklingsbistand (Sammenkobling af Nødhjælp, Rehabilitering og Udvikling eller LRRD) på en subsidieret måde, dvs. når de vigtigste geografiske og tematiske instrumenter ikke kan mobiliseres i god tid eller kræver supplerende indgreb for at sikre en effektiv indsats.

Der er klare forbindelser mellem EU's eksterne aktioner vedrørende krisestyring og -forebyggelse og håndtering af trusler mod den globale sikkerhed og interne EU-politikker for migration, retlige anliggender, frihed og sikkerhed. Rådets konklusioner af 9. juni 2011 om forbedring af forbindelserne mellem de interne og eksterne aspekter af terrorbekæmpelse er af særlig stor betydning sammen med Arbejdsmetoden for Øget Samarbejde og en Snævrere Koordinering inden for den Eksterne Sikkerhed af 6. juni 2011. I betragtning af at mange tværregionale trusler og risici også er topprioriteter, når det gælder EU's eksterne sikkerhed, vil instrumentet også bidrage til gennemførelsen af den europæiske sikkerhedsstrategi (som

revideret i 2008) og til håndtering af den "eksterne dimension" af EU's strategi for den indre sikkerhed (2010). Naturkatastrofer, miljøforringelse og konkurrence om ressourcer forværrer konflikter, især i tilfælde af fattigdom og befolkningstilvækst, med humanitære, sundhedsmæssige, politiske og sikkerhedsmæssige konsekvenser, herunder større migration.

1.5. Varighed og finansielle virkninger

Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

- Forslag/initiativ gældende fra den 1.1.2014 til den 31.12.2020
- Finansielle virkninger fra den 1.1.2014 til den 31.12.2020
- Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**
- gennemførelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ
- derefter gennemførelse i fuldt omfang

1.6. Påtænkte forvaltningsmetoder¹³

Central forvaltning - varetaget **direkte** af Kommissionen

Central forvaltning varetaget **indirekte** ved delegation af gennemførelsesopgaver til:

- gennemførelsesorganer
- organer oprettet af EU¹⁴
- nationale offentligretlige organer/organer med pligt til offentlige tjenester
- personer, som har fået pålagt at gennemføre specifikke aktioner i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er identificeret i den relevante basisretsakt, jf. artikel 49 i finansforordningen

Delt forvaltning med medlemsstaterne

Decentral forvaltning i samarbejde med tredjelande

Fælles forvaltning med internationale organisationer (*angiv nærmere*)

Hvis der angives flere metoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger" i dette punkt.

¹³ Detaljer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

¹⁴ Jf. artikel 185 i finansforordningen.

Bemærkninger:

Instrumentet tager specielt sigte på at reagere på kriser og konflikter og forbedre kriseberedskabet og håndtere globale og tværnationale sikkerhedstrusler, og det forudsætter derfor det størst mulige antal forvaltningsmetoder.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser vedrørende kontrol og rapportering

Her anføres hyppighed og nærmere bestemmelser.

Europa-Kommissionens kontrol- og evalueringssystemer fokuserer i stigende grad på resultater. De involverer såvel internt personale som eksterne eksperter.

Projektledere i delegationerne og EU's hovedsæde kontrollerer løbende gennemførelsen af projekter og programmer på forskellig måde, bl.a. via besøg på stedet, når det er muligt. Kontrollen giver værdifulde oplysninger om de fremskridt, der gøres, og hjælper projektlederne med at påvise faktiske og potentielle flaskehalse og at træffe de nødvendige foranstaltninger for at afhjælpe situationen.

Der indgås kontrakt med eksterne, uafhængige eksperter, som ved hjælp af tre forskellige systemer skal vurdere, hvordan EU's indsats udadtil fungerer. Disse vurderinger bidrager til ansvarliggørelsen og til forbedring af de igangværende foranstaltninger.

På projektniveau giver resultatorienterede kontrolsystemer (ROM), der forvaltes fra hovedsædet, først et kort, fokuseret overblik over kvaliteten af et udsnit af foranstaltningerne. Ved hjælp af en meget struktureret og standardiseret metode giver ROM-eksperter karakterer, der viser projektets styrker og svagheder, og fremsætter henstillinger til, hvordan effektiviteten kan forbedres.

Evalueringer på projektniveau, der forvaltes af den EU-delegation, som har ansvaret for projektet, giver en mere detaljeret og dybdegående analyse og hjælper projektlederne med at forbedre igangværende foranstaltninger og forberede fremtidige foranstaltninger. Eksterne, uafhængige eksperter med tematisk og geografisk ekspertise hyres til at foretage en analyse og skaffe feedback og dokumentation fra alle berørte parter, ikke mindst de endelige bistandsmodtagere.

Kommissionen foretager også strategiske evalueringer af sine politikker, fra programmering og fastlæggelse af strategien til gennemførelse af foranstaltningerne i en specifik sektor (f.eks. sundhedssektoren, uddannelsessektoren) i et land eller en region eller af et specifikt instrument. Disse evalueringer udgør vigtigt input til fastlæggelsen af politikker og udformningen af instrumenter og projekter. Alle disse evalueringer offentliggøres på Kommissionens websted, og der findes et resumé heraf i årsberetningen til Rådet og Europa-Parlamentet.

Specifikke oplysninger om de klimarelaterede udgifter, beregnet efter den metode, der er baseret på de såkaldte Rio-markører, jf. FFR-meddelelsen fra juni 2011, vil blive medtaget som udgiftsposter på budgettet for det finansielle stabilitetsinstrument, som anført i de årlige ABB/ABM-aktivitets-erklæringer, i programmeringsdokumenterne og i evalueringerne på alle niveauer og i årsrapporterne.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. Konstaterede risici

Risikosituationen

Bistandens operationelle kontekst i henhold til dette instrument er karakteriseret ved risikoen for, at instrumentets mål ikke nås, en suboptimal finansiel forvaltning og/eller manglende overholdelse af gældende regler (lovligheden og den formelle rigtighed):

- økonomisk/politisk ustabilitet og/eller naturkatastrofer kan medføre problemer og forsinkelser i forbindelse med udformningen og gennemførelsen af foranstaltninger, især i svagt funderede stater
- manglende institutionel og administrativ kapacitet i partnerlandene kan medføre problemer og forsinkelser i forbindelse med udformningen og gennemførelsen af foranstaltninger
- geografisk spredte projekter og programmer (dækker omtrentligt mange stater/områder/regioner) kan skabe logistiske/ressourcemæssige problemer i forbindelse med kontrollen, navnlig eventuel opfølgning af aktiviteter på stedet
- mange forskellige potentielle partnere/modtagere med forskellige interne kontrolstrukturer og forskellig intern kontrolkapacitet kan føre til opsplitning og dermed mindske virkningen og effektiviteten af Kommissionens disponible ressourcer til støtte for og kontrol af gennemførelsen
- dårlige og få disponible data om resultaterne og virkningerne af den eksterne bistand/gennemførelsen af nationale udviklingsplaner i partnerlandene kan forhindre, at Kommissionen kan rapportere om og stå til ansvar for resultaterne.

Forventet risikoniveau ved manglende overholdelse af gældende regler

Målet for instrumentet, hvad angår overholdelse af gældende regler, er at bevare den historisk lave risiko for, at reglerne i forbindelse med FPI/DEVCO-porteføljen ikke overholdes (fejlprocent); det såkaldte resterende "netto"-fejlniveau (på flerårig basis, efter at al planlagt kontrol og alle korrektioner er udført på afsluttede kontrakter) er på under 2 %. Det har traditionelt betydet, at den skønnede fejlprocent har ligget på mellem 2 % og 5 % ved et årligt tilfældigt udsnit af transaktioner, som Den Europæiske Revisionsret har undersøgt nærmere med henblik på den årlige revisionserklæring. FPI/DEVCO mener, at det er den lavest mulige risiko for manglende overholdelse af gældende regler i forbindelse med det højrisikomiljø, der opereres i, og under hensyntagen til den administrative byrde og den nødvendige omkostningseffektivitet ved kontrollen af overholdelsen af reglerne.

2.2.2. Påtænkt(e) kontrolmetode(r)

FPI/DEVCO's interne kontrolstruktur

FPI/DEVCO's interne kontrol og forvaltningsprocedure er udformet således, at den giver en rimelig sikkerhed, hvad angår realiseringen af deres foranstaltningers tilsigtede virkninger og

effektivitet, pålideligheden af deres finansielle rapporter og overholdelsen af den relevante lovgivnings- og proceduremæssige ramme.

Effektivitet og virkning

For at sikre effektiviteten og virkningerne af FPI/DEVCO's foranstaltninger (og afbøde den høje risiko i det miljø, hvor den eksterne bistand ydes) vil FPI/DEVCO som supplement til alle elementer i Kommissionens brede strategiske politik og planlægningsproces, det interne kontrolmiljø og andre krav i Kommissionens interne kontrolstandarder fortsat have en skræddersyet ramme for forvaltning af bistand i forbindelse med alle deres instrumenter, som omfatter:

- EU-delegationernes decentrale forvaltning af størstedelen af den eksterne bistand på området
- en klar og formaliseret finansiell ansvarsfordeling (fra den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede) ved hjælp af en subdelegation til lederen af delegationen (for FPI)
- en klar og formaliseret finansiell ansvarsfordeling (fra den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede (generaldirektør)) ved hjælp af en subdelegation fra den ved subdelegation anvisningsberettigede (direktør) i hovedsædet til lederen af delegationen (for DEVCO)
- regelmæssige rapporter fra EU-delegationerne til hovedsædet (rapporter om forvaltning af den eksterne bistand for DEVCO)), herunder delegationslederens årlige revisionserklæring
- et omfattende uddannelsesprogram for personalet både i hovedsædet og delegationerne
- betydelig støtte og vejledning mellem hovedsædet og delegationerne (bl.a. via internettet)
- regelmæssige kontrolbesøg hos de decentraliserede delegationer hvert 3.-6. år
- en metode til styring af et projekts og programs livscyklus, herunder:
 - i givet fald, kvalitetsstøtteredskaber til udformning af foranstaltningen, gennemførelsesmetode, finansieringsmekanisme, forvaltningssystem, vurdering og udvælgelse af alle gennemførelsespartnere m.m.
- program- og projektförvaltning, kontrol- og rapporteringsredskaber med henblik på en effektiv gennemførelse, herunder regelmæssig ekstern projektkontrol på stedet
- omfattende evaluerings- og revisionskomponenter.

Økonomistyring og regnskabsaflæggelse

FPI/DEVCO vil fortsat søge at anvende de højeste standarder for regnskaber og regnskabsaflæggelse ved brug af Kommissionens omkostningsbaserede regnskabssystem

(ABAC) samt specifikke redskaber vedrørende ekstern bistand såsom det fælles Relexinformationssystem (CRIS).

Hvad angår overholdelsen af den relevante lovgivnings- og proceduremæssige ramme, er metoderne til kontrollen hermed fastsat i afsnit 2.3 (foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder).

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Her anføres eksisterende eller påtænkte foranstaltninger til bekæmpelse og beskyttelse.

I lyset af det højrisikomiljø, som FPI/EuropeAid opererer i, er det nødvendigt i forbindelse med dets systemer at tage højde for, at der temmelig hyppigt kan ske fejl, hvad angår overholdelsen af reglerne (uregelmæssigheder) i forbindelse med transaktioner, og at indbygge en høj grad af kontrol, som så tidligt som muligt i betalingsproceduren forhindrer, påviser og korrigerer fejl. Det betyder i praksis, at FPI/EuropeAid's kontrol med overholdelsen af reglerne først og fremmest vil hvile på en betydelig forudgående flerårig kontrol, der foretages af eksterne revisorer og kommissionspersonale på stedet, inden de endelige projektudbetalinger finder sted (samtidig med at noget af den efterfølgende revision og kontrol stadig pågår), hvilket går langt videre end de finansielle sikkerhedsforanstaltninger, der kræves i henhold til finansforordningen. FPI/EuropeAid's ramme for overholdelsen af reglerne består bl.a. af følgende:

Forebyggende foranstaltninger

- Obligatorisk grundlæggende uddannelse for personale og revisorer vedrørende svig i forbindelse med forvaltning af bistand
- Vejledning (bl.a. via internettet), herunder den praktiske kontraktvejledning, EuropeAid Companion og Financial Management Kit (til gennemførelsespartnerne)
- Forudgående vurdering for at sikre, at de myndigheder, der forvalter de relevante midler under fælles decentral og delt forvaltning, har truffet hensigtsmæssige foranstaltninger til forebyggelse, påvisning og bekæmpelse af svig i forbindelse med forvaltningen af EU-midler
- Forudgående screening af de disponible mekanismer til bekæmpelse af svig i partnerlandet som en del af vurderingen af støtteberettigelseskriteriet for forvaltning af offentlige finanser, hvortil der ydes budgetstøtte (dvs. aktivt tilsagn om at bekæmpe svig og korruption, passende tilsynsmyndigheder, tilstrækkelig kapacitet i retsvæsenet og effektive reaktionsmuligheder og sanktionsmekanismer)
- Kommissionen undertegnede i 2008 i Accra det internationale initiativ vedrørende gennemsigtighed i bistanden (IATI), hvori parterne enes om en standard for gennemsigtighed i bistanden, som sikrer rettidige, detaljerede og regelmæssige oplysninger om bistandsstrømme og dokumenter
- Kommissionen har siden 14. oktober 2011 gennemført første fase af IATI-standardens for offentliggørelse af oplysninger om gennemsigtighed i forbindelse med bistanden inden det næste forum på højt niveau om bistandseffektivitet i Busan i november 2011. Derudover vil Kommissionen i samarbejde med EU-medlemsstaterne arbejde på en fælles webbaseret it-applikation kaldet TR-AID, som omdanner oplysninger om EU-bistand indhentet via IATI og andre kilder til brugervenlige oplysninger om bistand.

Foranstaltninger for at afsløre og korrigere fejl

- Ekstern revision og kontrol (både obligatorisk og risikobaseret), bl.a. Den Europæiske Revisionsret
- Efterfølgende kontrol (på risikobasis) og tilbagebetalinger
- Indstilling af EU-finansieringen i alvorlige tilfælde af svig, herunder storstilet korruption, indtil myndighederne har truffet hensigtsmæssige foranstaltninger for at rette op på og forhindre denne type svig fremover

FPI/EuropeAid vil i højere grad udforme sin strategi til bekæmpelse af svig i overensstemmelse med Kommissionens nye strategi for bekæmpelse af svig (CAFS), der blev vedtaget den 24. juni 2011, for bl.a. at sikre, at:

- FPI/EuropeAid's interne kontrol til bekæmpelse af svig fuldt ud er i overensstemmelse med CAFS
- FPI/EuropeAid's strategi for styring af risikoen for svig er gearret til at indkredse de områder, hvor der er risiko for svig, og finde passende modforanstaltninger
- De systemer, der anvendes i forbindelse med EU's udgifter i tredjelande, gør det muligt at uddrage de oplysninger, der er relevante med henblik på styring af risikoen for svig (f.eks. dobbeltfinansiering)
- Når det er nødvendigt, vil der blive nedsat netværksgrupper og indført hensigtsmæssige it-redskaber, der er specielt egnede til at analysere tilfælde af svig i forbindelse med sektoren for ekstern bistand.

2.4. Skøn over omkostningerne og fordelene ved kontrollen

De interne kontrol-/forvaltningsomkostninger bør svare til de omkostninger, som EuropeAid har beregnet for forvaltningen af sine instrumenter for foranstaltninger udadtil (dvs. 6 % af budgetrammen):

Hvad angår EuropeAids portefølje som helhed, skønnes det, at omkostningerne ved intern kontrol og forvaltning årligt beløber sig til gennemsnitligt **658 mio. EUR** i forpligtelser i budgetplanlægningen for 2014-2020. Dette tal omfatter forvaltning af Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), der opererer på integreret vis inden for EuropeAids forvaltningsstruktur. Disse "ikke-operationelle" omkostninger udgør ca. **6,4 %** af de skønnede årlige gennemsnitlige **10,2 mio. EUR**, der er planlagt til EuropeAids samlede forpligtelser (aktionsbevillinger og administrationsbevillinger) i dets udgiftsportefølje, der finansieres over EU's almindelige budget og EUF for perioden 2014-2020.

I disse forvaltningsudgifter er der taget hensyn til al EuropeAids personale i hovedsædet og delegationerne, infrastruktur, rejser, uddannelse, kontrol, evaluering og revisionskontrakter (herunder de kontrakter, som modtagerne tager initiativ til).

EuropeAid planlægger at reducere andelen af forvaltningsaktiviteter/operationelle aktiviteter over tid inden for rammerne af de nye instrumenters forbedrede og forenklede ordninger og tage udgangspunkt i de forandringer, der sandsynligvis vil blive resultatet af den reviderede finansforordning. De vigtigste resultater af forvaltningsudgifterne er, at de strategiske mål nås, at der sikres en effektiv anvendelse af midlerne, og at der træffes robuste omkostningseffektive og forebyggende foranstaltninger og foretages anden kontrol for at sikre en lovlige og korrekt anvendelse af midlerne.

Det vil fortsat blive tilstræbt at forbedre arten og omfanget af forvaltningsaktiviteterne og kontrollen med overholdelsen af reglerne. Disse aktiviteter vil dog fortsat udgøre en nødvendig udgift for effektivt at nå målene for instrumenterne med en minimal risiko for, at reglerne ikke overholdes (en resterende fejlprocent på under 2 %) Disse udgifter vurderes til at være betydelig lavere end de potentielle tab, der ville kunne opstå, hvis den interne kontrol på dette højrisikoområde fjernes eller reduceres.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørte berørt(e) udgiftspost(er) i budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter i budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nr. [Betegnelse.....]	OB/IOB ⁽¹⁵⁾	fra EFTA ¹⁶ -lande	fra kandidatlande ¹⁷	fra tredje-lande	som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra aa), i finansforordningen

¹⁵ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

¹⁶ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

¹⁷ Kandidatlande og i givet fald potentielle kandidatlande fra Vestbalkan.

IV	19 06: Krisereaktion og globale trusler mod sikkerheden					
	19 06 01 Krisereberedskab					
	19 06 01 01 Krisereberedskab (stabilitetsinstrument)					
	19 06 01 02 Afslutning af det tidligere samarbejde					
	19 06 02 Aktioner for at beskytte lande og deres befolkninger mod kritiske teknologiske trusler					
	19 06 02 01 Aktioner inden for risikoreduktion og -beredskab i forbindelse med kemiske, nukleare og biologiske materialer eller agenser (stabilitetsinstrument)	OB	NO	NO	NO	NO
	19 06 02 02 Forberedende foranstaltning til reduktion af nukleare, biologiske og kemiske våben og håndvåben					
	19 06 02 03 Unionspolitik til bekæmpelse af udbredelsen af lette våben					
19 06 03 Tværregionale aktioner på områderne organiseret kriminalitet, ulovlig handel, beskyttelse af kritiske infrastrukturer og trusler mod folkesundheden samt bekæmpelse af terrorisme (stabilitetsinstrument)						
19 06 09 Pilotprojekt: program for fredsskabende ngo-aktiviteter						

- Nye budgetposter, der er søgt om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgifts- område i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art OB/IOB	Bidrag			
	Nr. [Betegnelse.....]		fra EFTA- lande	fra kandidat- lande	fra tredje- lande	som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra aa), i finansforordningen
IV	19 06: Krisereaktion og globale trusler mod sikkerheden					
	19 06 01 Indsats over for eksisterende eller begyndende krisesituationer	OB	NO	NO	NO	NO
	19 06 02 forebyggelse af konflikter, krisereberedskab og fredsopbygning					
	19 06 03 Globale og tværregionale trusler mod sikkerheden					

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Nr.	Udgiftsområde IV - Et globalt Europa
--	-----	--------------------------------------

GD FPI/DEVCO			År	År	År	År	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)			I ALT
			N ¹⁸	N+1	N+2	N+3				
• Aktionsbevillinger										
Budgetpostens nummer 19 06 01	Forpligtelser	(1)	252,315	257,577	262,837	268,232	272,923	279,274	285,370	1 878,529
	Betalinger	(2)	163,073	182,596	230,065	284,946	316,965	324,193	376,691	1 878,529
Budgetpostens nummer 19 06 02	Forpligtelser	(1)	22,824	23,286	23,748	24,222	24,708	25,200	25,740	169,728
	Betalinger	(2)	15,064	16,766	20,898	25,675	28,538	29,106	33,681	169,728
Budgetpostens nummer 19 06 03	Forpligtelser	(1a)	95,100	97,025	98,950	100,925	102,950	105,000	107,250	707,200
	Betalinger	(2a)	62,766	69,858	87,076	106,981	118,907	121,275	140,337	707,200
Administrationsbevillinger over bevillingsrammen for særprogrammer ¹⁹		finansieret								
Budgetpostens nummer 19 01 04 03		(3)	10,161	10,212	10,265	10,321	11,219	10,526	10,640	73,343

¹⁸ År N er lig med det år, hvor forslaget/initiativet iværksættes.

¹⁹ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til gennemførelse af EU's programmer og/eller EU aktioner (tidl. BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

Bevillinger i alt for GD FPI/DEVCO	Forpligtelser	=1+1a +3	380,400	388,100	395,800	403,700	411,800	420,000	429,000	2 828,800
	Betalinger	=2+2a +3	251,064	279,432	348,304	427,922	475,629	485,100	561,349	2 828,800

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	5	"Administration"
--	----------	------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År N	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)			I ALT
GD FPI/DEVCO									
• Menneskelige ressourcer		6,447	6,382	6,318	6,255	6,255	6,255	6,255	44,168
• Andre administrationsudgifter		0,781	0,708	0,708	0,708	0,708	0,708	0,708	5,027
GD FPI/DEVCO i alt	Bevillinger	7,228	7,090	7,026	6,963	6,963	6,963	6,963	49,195

Bevillinger i alt under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	7,228	7,090	7,026	6,963	6,963	6,963	6,963	49,195
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År N ²⁰	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)			I ALT
Bevillinger i alt under UDGIFTSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	387,628	395,190	402,826	410,663	418,763	426,963	435,963	2 877,995
	Betalinger	258,292	286,522	355,330	434,885	482,592	492,063	568,312	2 877,995

²⁰ År N er lig med det år, hvor forslaget/initiativet iværksættes.

3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- (Forslaget/initiativet indebærer ikke, at der anvendes driftsbevillinger.
- Forslaget/initiativet indebærer, at der anvendes følgende aktionsbevillinger:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

Der angives mål og resultater ²¹			År N		År N+1		År N+2		År N+3		... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)				I ALT		
RESULTATER																	
Type resultat	Resultaternes gennemsnitsomkostninger	Antal resultater	(omkostninger)	Antal resultater	(omkostninger)	Antal resultater	(omkostninger)	Antal resultater	(omkostninger)	Antal resultater	(omkostninger)	Antal resultater	(omkostninger)	Antal resultater	(omkostninger)	Samlede resultater (antal)	Samlede omkostninger
SPECIFIKT MÅL Nr. 1. I en eksisterende eller begyndende krisituation, som enten er menneskeskabt eller skyldes en naturkatastrofe, at bidrage til stabilitet ved en effektiv indsats for at hjælpe med at opretholde, etablere eller genetablere de betingelser, som er væsentlige for en korrekt gennemførelse af EU's udviklings- og samarbejdspolitik ²² .																	

²¹ Resultaterne er de produkter og tjenester, der skal leveres (f.eks. antal finansierede udvekslinger af studenter, antal km nybyggede veje osv.).

²² Som beskrevet i del 1.4.2. "Specifikke mål ...".

Rettidig og effektiv iværksættelse af foranstaltninger i krisesituationer, situationer efter kriser eller begyndende kriser			32	252,315	32	257,577	32	262,837	32	268,232	32	272,923	32	279,274	32	285,370	224	1 878,529
- Resultat																		
- Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 1																		
SPECIFIKT MÅL Nr. 2: At bidrage til at styrke kapaciteten til at sikre Unionens og dens partners beredskab til at forebygge konflikter, at skabe fred og at håndtere situationer før og efter en krisesituation i nært samarbejde med internationale, regionale og subregionale organisationer, statslige og ikke-statslige aktører.																		
- Resultat: Antal politiske dialoger og forpligtelsesaktioner vedrørende forebyggelse af konflikter, kriseberedskab og fredsopbygning, iværksat i henhold til artikel 4 - Fredsopbygningspartnerskabet			5	22,824	5	23,286	5	23,748	5	24,222	5	24,708	5	25,200	5	25,740	35	169,728
Subtotal for specifikt mål nr. 2																		

SPECIFIKT MÅL Nr. 3: At håndtere globale og tværregionale trusler mod sikkerheden, som udgør en risiko for fred og stabilitet.																	
Resultat: Antallet af bistandsmodtagende lande i overensstemmelse med relevante internationale retsregler vedrørende globale og tværregionale trusler																	
Subtotal for specifikt mål nr. 3	21	95,100	21	97,025	21	98,950	21	100,925	21	102,950	21	105,000	21	107,250	147	707,200	
OMKOSTNINGER I ALT		370,239		377,888		385,535		393,379		400,581		409,474		418,360		2 755,457	

3.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Sammenfatning

- Forslaget/initiativet indebærer ikke, at der anvendes administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet indebærer, at der anvendes følgende administrationsbevillinger:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År N ²³	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)	I ALT
--	-----------------------	-----------	-----------	-----------	---	-------

UDGIFTS- OMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	6,447	6,382	6,318	6,255	6,255	6,255	6,255	44,168
Andre administrationsudgifter	0,781	0,708	0,708	0,708	0,708	0,708	0,708	5,027
Subtotal for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	7,228	7,090	7,026	6,963	6,963	6,963	6,963	49,195

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 5²⁴ i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	5,275	5,230	5,186	5,142	5,142	5,142	5,142	36,257
Andre administrationsudgifter	4,886	4,981	5,079	5,179	6,078	5,385	5,498	37,085
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	10,161	10,212	10,265	10,321	11,219	10,526	10,640	73,343

²³ År N er lig med det år, hvor forslaget/initiativet iværksættes.

²⁴ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til gennemførelse af EU's programmer og/eller EU aktioner (tidl. BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

I ALT	17,388	17,302	17,291	17,283	18,182	17,489	17,602	122,538
-------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	---------

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet indebærer ikke, at der anvendes menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet indebærer, at der anvendes menneskelige ressourcer som anført nedenfor:

Overslag angives i hele enheder (eller højst med en decimal)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)		
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
XX 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	40,9	40,5	40,1	39,7	39,7	39,7	39,7
XX 01 01 02 (delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekte forskning)							
10 01 05 01 (direkte forskning)							
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter: FTE)²⁵							
XX 01 02 01 (KA, V, UNE under den samlede bevillingsramme)	19,4	19,2	19,0	18,9	18,9	18,9	18,9
XX 01 02 02 (KA, V, UNE, LA og UNE i delegationerne)							
XX 01 04 yy ²⁶	i hovedsædet						
	i delegationerne	35,2	34,9	34,6	34,3	34,3	59,3
XX 01 05 02 (CA, INT, SNE - indirekte forskning)							
10 01 05 02 (KA, V og UNE - direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
I ALT	95,5	94,6	93,7	92,8	92,8	92,8	92,8

I 2014 er de menneskelige ressourcer under udgiftsområde 5 opdelt mellem DEVCO og FPI således:

- Stillingsfortegnelse: 18,7 FTE for FPI og 22,2 FTE for DEVCO (I alt = 40,9 FTE)
- Eksternt personale: 17,9 FTE for FPI og 1,5 FTE for DEVCO (I alt: 19,4)

Hvad angår menneskelige ressourcer under udgiftsområde 4 (BA-post under programmet vedrørende det finansielle stabilitetsinstrument), skal det bemærkes, at den del af DEVCO's personale for øjeblikket anvendes til forvaltning af projekter vedrørende krisereaktion i henhold til det finansielle stabilitetsinstrument, som FPI er

²⁵ CA= kontraktansatte; INT= agenturpersonale ("Intérimaire"), JED = "Jeune Expert en Délégation" (unge eksperter i delegationer), LA= lokalt ansatte; SNE= udstationerede nationale eksperter.

²⁶ Delofter for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

ansvarligt for. For øjeblikket er der 46 projekter i gang i 30 forskellige delegationer. Det godkendte personale til delegationerne ifølge DB 2012 og finansieret over BA-posterne består af 35 kontraktansatte, herunder 30 til FPI og 5 til DEVCO.

19 angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, hvortil kommer de eventuelle yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Beskrivelse af de opgaver, som skal udføres:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	
Eksternt personale	

3.2.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme for 2014-2020

- Forslaget/initiativet er foreneligt med den flerårige finansielle ramme for 2014-2020.
- Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse.

- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres²⁷.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.

3.2.5. Tredjeparts bidrag til finansieringen

- Forslaget/initiativet tillader ikke samfinansiering med deltagelse af tredjepart
- Forslaget/initiativet samfinansieres som anslået nedenfor:

Bevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)			I alt
<i>Organ, som deltager i medfinansieringen, angives</i>								
Samfinansierede bevillinger i alt								

²⁷ Se punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansiel virkning på indtægterne.
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for diverse indtægter

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ²⁸					Indsæt så mange kolonner som nødvendigt for at vise varigheden af virkningerne (jf. punkt 1.6)		
		År N	År N+1	År N+2	År N+3				
Artikel									

Med hensyn til diverse formålsbestemte indtægter angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningen for indtægterne.

²⁸ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told, sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløbene, hvorfra opkrævningsomkostningerne på 25 % er fratrukket.